

MTK:n Pomarkun yhdistyksen puheenjohtajana Olli Mäkelä peilaa maidontuotantoa myös jaksamisen näkökulmasta. – Rummutan entistä voimakkaammin avoimuuden puolesta. Kenenkään ei pidä jäädä ongelmiansa kanssa yksin eikä pelätä leimaantumista. Meitä samassa veneessä seilaajia on paljon.

Unelmat on jätetty kellumaan

Maidontuottaja Olli Mäkelä sanoo notkahduksesta huolimatta löytäneensä tilanpitoon uuden sykkeen. Tilan kulurakenne on saatu kuriin siirtymällä oman viljan käyttöön sekä järjeistämällä työ- ja toimintatapoja.

TEKSTI JA KUVA Anne Anttila

Pomarkkulainen Olli Mäkelä sanoo suoraan kaipaavansa 90-lukua, jolloin tilanpito oli aluillaan ja tili tuli sonninkasvatuksesta.

– Silloin jäi laarinpohjalle muutakin kuin pelkkä työn ilo. Nykyään arki on taitelua pärjäämisen kanssa, mutta vastapainoksi voi sanoa, että onpahan ainakin koko ajan tekemistä.

Ja töitä tilalla on pitänytkin tehdä, sillä vuonna 1993 sähköasentajana työskennellyt Olli osti tilan sukulaiseltaan ja aloitti maidontuotannon täysin alusta. Tilalla oli tuolloin kahdeksan lehmää ja 18 hehtaaria peltoa.

– Kiinnostus tilanpitoon oli kuitenkin niin suuri, että ryhdyin lähes saman tien laajentamaan. Rakennutin vuonna -96 kylmäpihatoja ja aloin kasvattamaan sonneja. Sonnipalkkiojärjestelmä oli muutaman vuoden ajan kohdillaan, joten tänä aikana tilaa pystyttiin kehittämään toivottuun suuntaan.

Olli Mäkelän maidontuo-

tantotilalla on tällä hetkellä 58 lypsävää ja vuonna 2007 rakennettu robottipihatto. Entisestä parsinavetasta tehtiin tilat sonneille.

– Haaveissa olisi rakennuttaa nuorkarjalle kokonaan uusi halli, jolloin nykyinen parsinavetta voitaisiin muuttaa konehalliksi. Unelmat on jätetty kuitenkin kovan säästökuurin takia kellumaan.

Olli puhuu avoimesti tilaa rokottavasta rahapulasta.

– Totuutta on aivan turha salata. Samassa tilanteessa uivat monet muutkin ammattiverit. Tärkeintä on olla kuitenkin avoin ja edetä aistit avoimina, sillä tätä kautta on mahdollista löytää myös uusia selviytymiskeinoja.

Mäkelän tilan kulurakenne on isännän mukaan jatkuvan tarkkailun kohteena.

– Säästöjä on haettu ja onneksi myös löydetty. Kulurakennetta on pystytty pudottamaan monin eri ratkaisuin ja jopa pienin korjausliikkein. Yksi merkittävimmistä säästöjen lähteistä oli siirtyminen

”Totuutta on aivan turha salata. Samassa tilanteessa uivat monet muutkin ammattiverit. Tärkeintä on olla kuitenkin avoin ja edetä aistit avoimina, sillä tätä kautta on mahdollista löytää myös uusia selviytymiskeinoja.”

oman viljan käyttöön. Ja kun rahtimylläri käy tekemässä seoksen, niin siitä kiittävät sekä lompakko että eläimet.

Nurmituotannon lisäksi Mäkelän tilalla viljellään myös kauraa ja vehnää.

– Ohran jätin kokonaan pois. Sen sijaan maissia tulen kokeilemaan, sillä seokseen täytyy löytyä hyvät ja maittavat komponentit, jotka toimivat myös säilörehun kanssa. Tavoitteena ovat korkeammat tuotokset ja niiden alkulähde löytyy hyvin hoidetuista pelloista.

Olli sanoo löytäneensä säästöjä myös työ- ja toimintatapoja järjeistämällä.

– Lyhyesti sanottuna turhat ajot pois. Niinpä viljelijän parhaimmaksi työkaluksi on osoittautunut mopedi.”

”Lyhyesti sanottuna turhat ajot pois. Niinpä viljelijän parhaimmaksi työkaluksi on osoittautunut mopedi.”

Sen avulla esimerkiksi peltolohkojen tarkistaminen sujuu nopeammin, tarkemmin ja ennen kaikkea pienin kustannuksin.

Myös suunnitelmallisuus ja töiden ennakointi säästää Ollin mukaan aikaa ja euroja.

– Toimintasuunnitelmissa on hyötyä niin pellolla kuin navetassakin. Esimerkiksi karjanjalostuksessa aikaa kannattaa käyttää myös miettimiseen sekä eri vaihtoehtojen punnitsemiseen. Esimerkiksi meidän tilalla on ryhdytty käyttämään enemmän seksattuja siemeniä. Tavoitteena on lisätä laatua ja tätä kautta myös maitokiloja.

Maidontuotannon haasteista huolimatta Olli näkee tulevaisuudessa myös pieniä valon pilkahduksia.

– Jos vain terveyttä riittää, niin eiköhän tässä vielä lehmii lypsetä. Oman turvansa tilanteeseen antavat myös liitännäistoiminnot, kuten haketus ja urakointi. Tuki-ajalat ovat pienet, mutta tärkeät. ■

Suorakylvöseminaaritiedote: Pelloista ilmastonmuutoksen pysäyttäjää

Elena Valkama Lukelta esitteli Suorakylvöseminaarissa Loimaalla mallinnustutkimustaan jossa simuloitiin pitkäaikaisiin peltokokeisiin perustuen eri viljelymenetelmien vaikutusta maan hiilidioksidinliuhiin ja päästöihin. CO2 ja C muuntokerroin on 3,7.

Suomen CA-viljelyn yhdistys järjesti huhtikuun alkupuolella Suorakylvöseminaaritiedote, jossa luennottiin uusimmista suorakylvöön liittyvistä tutkimustuloksista, kerrotaan yhdistyksen tiedotteessa.

Elena Valkama Lukelta toi luennossaan esille suomalaisen suorakylvön mallinnus tutkimuksen, jonka mukaan jättämällä suorakylvössä oljet pellon pinnalle, voidaan hiiltä sitoa peltoomaahan 400–500 kiloa hehtaarilla. Lisäksi jos suorakylvössä käytetään kerääjäkasveja ne sitovat hiiltä saman verran lisää maahan. Tutkimuksessa on mukana yliopistoja Suomesta, Italiasta ja Kazakstanista.

Muokkauksesta luopumalla ja sitomalla hiilidioksidia peltomaahan on Pariisin ilmastopuolustuksen mukaisesti mahdollista pysäyttää ilmastonmuutos.

Tutkimustulos toi esille, että perinteisessä kyntö-pohjaisessa viljelyssä hiiltä vapautuu peltoa vastaavat määrät hiilidioksidina ilmakehään. Siten hiilen sidonnalla suorakylvöllä maahan on tupla vaikutus. Jos maatalous olisi päästökaupan piirissä, suorakylvetyille pelloille voitaisiin maksaa jo nyt 100–150 euroa hehtaarille hiilen sidonnasta.

Myös Koneviestin Jussi Knaapi on viljelymenetelmäkokeessa saanut vastaavan suuruisia hiilinielutuloja.

Myös ravinnepäästöt ovat vähentyneet KV:n pintavaluntakokeessa suorakylvössä n. 70 %.

Suorakylvöllä saadut hyödyt päästöissä ovat isompia ja pysyvämpiä kuin mitä lisäämällä kemikaaleja peltoon saadaan.

Vantaanjoen ja Helsingin vesisuojeilyyhdistyksen Pasi Valkaman mukaan peltojen kasvipeitteisyydellä ja suorakylvöllä on voitu vähentää eroosiota ja ravinteiden poistumaa pellolta merkittävästi. Lisäksi hänen kokeissaan pelloilta poistuvat liukoisen fosforin määrät eivät ole lisääntyneet, vaikka koealueella on siirrytty kasvipeitteiseen viljelyyn. Kokeissa kerääjäkasveilla ja salaojien kautta kulkeutuviissa ravinnepäästöissä suorakylvöllä on ollut vähentävä vaikutus.

Sänkisuorakylvö on vaativampi kuin perinteiset viljelymenetelmät ja vaatii perehtymistä ennen siihen siirtymistä. Suomen CA-viljelyn yhdistyksen puheenjohtajan Ari Koutosen mukaan se tarvitsee ilmasto-, vesistöystävällisiä kannustimia sen laajempaan käyttöön ottamiseksi.

CA-viljelyn yhdistyksessä on nyt menossa tiedonvälityshanke, joka kerää pitkäaikaisista kokemuksesta tietoa suorakylvöstä. Hanke pyrkii selvittämään miten suorakylvössä onnistutaan ja miten vältetään epäonnistumiset. Tietoa hankkeesta löytyy CA-yhdistyksen nettisivuilla suorakylvö.fi, jossa on luentoaineistot.

Tulevan CAP ohjelmaesityksen mukaan 30–40 % maatalousteista kohdistuu ilmaston muutoksen torjuntakokeeseen ja ympäristön suojelemiseen.

Ollikkala messut
PE 23.8. klo 10-17
LA 24.8. klo 10-15
KPEDU, Kannus
Ollikkalankatu 3
OLLIKKALAMESSUT.FI